

บทคัดย่อ

ชื่อวิจัย	การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Part of speech ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ๔ โดยใช้แบบฝึกทักษะกับการสอนแบบปกติ
ผู้วิจัย	นางสาวสุพรรณษา แก้วพริ้ง
ชื่อปริญญา	ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา	นวัตกรรมหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้
ปีการศึกษา	2561
อาจารย์ที่ปรึกษา	

รองศาสตราจารย์ ดร. อรุณข ลิ้มศิริ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะ เรื่อง Part of speech สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์ 80/80 (2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Part of Speech ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แบบฝึกทักษะกับการสอนแบบปกติ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ๔ เขตหนองจอก จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 60 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบง่ายจากจำนวนนักเรียนทั้งหมด ได้แบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม คือ (1) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย 1 ห้องเรียน และ (2) กลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะกับกลุ่มควบคุมที่เรียนโดยการสอนแบบปกติ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย (1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะ จำนวน 10 แผน (2) แผนการจัดการเรียนรู้โดยการสอนแบบปกติ จำนวน 10 แผน (3) แบบฝึกทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 3 เล่ม และ (4) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง Part of speech สถิติที่ใช้ในการวิจัย คือ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$), ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และ การทดสอบค่า t-test

ผลการวิจัยดังนี้

(1) แบบฝึกทักษะวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Part of speech ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 78.00 / 84.75 เป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ 80/80 (2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 32.07 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 2.36 ซึ่งกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยรูปแบบปกติ กลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 29.97 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 2.71 ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า การสอนโดยใช้แบบ ฝึกทักษะช่วยเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

Abstract

Research Title	A Comparison of Academic achievement of Grade 9 students in English parts of speech, Bodindecha (Sing Singhaseni) 4 School through skill practice exercises and conventional teaching
Researcher	Miss Supansa Kaewprink
Degree Sought	Master of Education
Field of Study	Innovative Curriculum and Learning Management
Academic Year	2018

Advisory Committee

Assoc. Prof. Oranuch Limtasiri

The proposes of the research were (1) to create and find effective skills training for Part of Speech for grade 9 students to be effective and develop the efficiency of skill practice exercises to reach the efficiency criterion 80/80 (2) to compare academic achievement of grade 9 students in English parts of speech through skill practice exercises and conventional teaching. The target group consisted of 44 grade 9 students during the second semester of the academic year 2018 from Bodindecha (Sing Singhaseni) 4 School. The researcher divided the target group into 2 groups: (1) The sample consisted of 44 in grade 9 students at Bodindecha (Sing Singhaseni) 4 School and (2) The experimental group and control group has been taught with skill practice exercises and conventional teaching.

The instruments used for this study included (1) 10 the skill training lesson plans with the skill practice exercises (2) 10 conventional teaching lesson plans (3) 3 skill practice exercises and (4) the academic achievement test in English parts of speech. The statistics used in the data analysis as mean ($\bar{X}$), standard deviation (S.D.) and independent sample t-test score.

The results of research found that :

(1) The efficiency of skill practice exercises for grade 9 students were 78.00 /84.75 which higher than the efficiency criterion 80/80.

(2) The academic achievement of grade 9 students were taught through the skill training lesson plans with the skill practice exercises and those of control group with conventional teaching were significantly different at the 0.05 level. The average score ($\bar{X}$) of the students was the experimental group was 32.07 and standard deviation (S.D.) was 2.36 which were higher than the control group with the average score ($\bar{X}$) was 29.97, 2.71 in standard deviation (S.D.). The results show teaching through the skill practice exercises lesson plans with the skill practice exercises increases the academic achievement in English.

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Part of speech ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ๔
โดยใช้แบบฝึกทักษะกับการสอนแบบปกติ

สุพรรณษา แก้วพริ้ง*

บทคัดย่อ

ผลวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะ เรื่อง Part of Speech สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพ (2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Part of Speech ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แบบฝึกทักษะกับการสอนแบบปกติ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 60 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง จำนวน 30 คน และกลุ่มควบคุมจำนวน 30 คน โดยได้มาจากกลุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (simple random sampling) ผู้วิจัยใช้เวลาในการทดลอง 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้แบบการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะ ใช้กับนักเรียนกลุ่มทดลองแผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ใช้กับนักเรียนกลุ่มควบคุม แบบฝึกทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ จำนวน 3 เล่ม และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Part of speech จำนวน 40 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และ ค่า t-test แบบ Independent Samples

ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ๔ ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญ

คำสำคัญ

การเปรียบเทียบ, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, แบบฝึกทักษะ, ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ

บทนำ

ในปัจจุบันการเรียนภาษาต่างประเทศถือว่ามีความสำคัญและจำเป็นอย่างมากในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร และเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนทั้งในการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมที่หลากหลายและวิสัยทัศน์ของชุมชนโลก ช่วยให้นักเรียนเข้าใจตนเองและผู้อื่นมากขึ้น เข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศและใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่างๆ ได้ง่ายขึ้น กว้างขวางขึ้น และมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2551: 1)

กระทรวงศึกษาธิการได้เห็นความสำคัญของวิชาภาษาอังกฤษ จึงได้ยกร่างหลักสูตรการเรียนการสอน ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เพื่อปรับพื้นฐานความรู้ทางภาษาอังกฤษของนักเรียนให้สามารถเชื่อมโยง การศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นต่อไป และต่อมาได้กำหนดให้มีการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศทุก ช่วงชั้น เพื่อเสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์ สร้างศักยภาพในการคิดและการทำงานอย่างสร้างสรรค์ โดย มุ่งเน้นความสามารถของผู้เรียนเป็นฐาน (proficiency – based curriculum) ให้คนมีศักยภาพที่จะพัฒนา ตนเอง ให้ผู้เรียนสามารถนำประสบการณ์ในห้องเรียนไปใช้ในการดำรงชีวิต จากบทบาทและความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษดังกล่าว ผู้ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในทักษะต่างๆ จำเป็นที่จะต้องเรียนรู้และใช้ ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษให้ถูกต้อง

ปัจจุบันภาษาอังกฤษเป็นภาษาสำคัญในการสื่อสารระหว่างประเทศ ไม่แต่เพียงกับชนชาติที่ใช้ ภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการเท่านั้น หากแต่ยังกับผู้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางในการติดต่อสื่อสารอีก ด้วย อันเนื่องมาจากการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเป็นหลักเช่นนี้ ทำให้ผู้เรียนส่วนใหญ่รวมทั้ง สถาบันสอนภาษา ให้ความสนใจกับการเรียนภาษาอังกฤษเชิงสื่อสารกันมาก จนทำให้การเรียนไวยากรณ์ ภาษาอังกฤษถูกละเลยไป ทั้งที่อันที่จริงแล้วไวยากรณ์คืออากรณ์ของภาษา เป็นหลักภาษาพื้นฐานที่จะทำให้ ผู้เรียนใช้ต่อยอดทางการศึกษาได้มากขึ้น มาว่าจะเป็นการใช้ประโยคที่ซับซ้อนแบบคายขึ้น หรือในการเขียน การขาดความรู้ทางไวยากรณ์ที่ดีจะทำให้การใช้ภาษาอังกฤษเป็นไปโดยมีขีดจำกัดอย่างยิ่ง (จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย, 12 ธันวาคม 2557) ดังที่ Long and Richards (1987) ระบุว่า ไวยากรณ์เป็นแกนหลัก ของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ทั้งนี้เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารให้ถูกต้องและสมบูรณ์ สอดคล้องกับ โครงสร้างไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ทั้งนี้เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารให้ถูกต้องและสมบูรณ์ สอดคล้องกับ Canale and Swain (1980) ที่ระบุว่า ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎเกณฑ์ไวยากรณ์มีความสำคัญในการ พัฒนาความถูกต้องในการใช้ภาษา (Accuracy) ผู้เรียนภาษาอังกฤษที่มีพื้นฐานไวยากรณ์ที่ดี จะสามารถ เรียนภาษาอังกฤษ ทั้งการพูด การอ่าน และการเขียนได้เร็วกว่าและดีกว่าผู้ที่ไม่รู้หรือรู้ไวยากรณ์น้อย (นเรศ สุรสิทธิ์, 2547) และความรู้ด้านไวยากรณ์เป็นเครื่องมือสำคัญในการสนับสนุนการสื่อสารทั้ง 4

ทักษะของนักเรียนทุกระดับชั้น (Parrott, 2000) จึงสรุปได้ว่า การมีความรู้ด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์ต่อการพัฒนาทักษะอื่นๆ และจะสามารถต่อยอดไปสู่ระดับที่สูงขึ้น ทั้งทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ด้วยเหตุนี้ในการจัดการสอนครูจำเป็นต้องสอนกฎโครงสร้างไวยากรณ์อย่างละเอียดและถูกต้อง (Burgess and Etherington, 2002; Ebsworth and Schweers, 1997; Potgieter and Conradie, 2013)

จะเห็นได้ว่าวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนภาษาในปัจจุบันนี้ คือให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้ซึ่งหมายถึง การเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching) การเรียนรู้แบบนี้เป็นการใช้ภาษา (Use) มากกว่ารูปแบบของภาษา (Usage) จนทำให้เข้าใจผิดว่าผู้เรียนไม่จำเป็นต้องเรียนรู้ไวยากรณ์ของภาษา แต่ในความจริงแล้วผู้เรียนยังจำเป็นต้องเรียนรู้ไวยากรณ์ของภาษา เพราะโครงสร้างของไวยากรณ์มีส่วนทำให้สามารถใช้ภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ (อนุชิต ธรรมานิตย์, 2544 : 1) ดิกคินและวูด (Dickins & Woods, 1988) บอกถึงความสำคัญของไวยากรณ์ว่า ผู้ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองจะไม่เข้าใจและไม่สามารถสื่อสารภาษาในระดับสูงได้ ถ้าขาดความรู้ทางระบบไวยากรณ์ภาษาอังกฤษและวิธีการประยุกต์โครงสร้างไวยากรณ์ในการสื่อสาร นอกจากนี้ Long และริชาร์ด (Long and Richards, 1978 : 305 อ้างถึงในดวงเดือน จังพานิช, 2542 : 3) กล่าวว่า การเรียนภาษาไม่ว่าจะเป็นการเรียนภาษาใดก็ตาม ผู้เรียนจำเป็นต้องเรียนรู้เกี่ยวกับตัวภาษาทั้งในด้านเสียง คำศัพท์ และโครงสร้างภาษา เนื่องจากทุกภาษามีองค์ประกอบสำคัญเหมือนกัน คือ เสียง คำศัพท์ และไวยากรณ์ การเรียนภาษาที่จะช่วยให้เข้าใจภาษาได้ดียิ่งขึ้น คือ เข้าโครงสร้างของภาษาและการรู้ความหมายของคำศัพท์ ดังนั้น การศึกษาเรื่องการสอนไวยากรณ์จึงมีความจำเป็นสำหรับครูผู้สอนที่จะต้องทำความเข้าใจและมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้เหมาะสมแก่ผู้เรียน

จากผลการสำรวจความสามารถทางภาษาตั้งแต่ปี 2009 – 2015 ของบริษัท Education First ซึ่งเป็นผู้นำด้านการเรียนต่อต่างประเทศ และการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมทั่วโลกที่ได้จัดอันดับระดับทักษะความสามารถด้านภาษาอังกฤษจากแบบทดสอบวัดระดับ (Placement test) ที่มีการวัดทั้งความสามารถด้านไวยากรณ์ คำศัพท์ การอ่าน และการฟัง พบว่าประเทศไทยมีผลคะแนนอยู่ในระดับต่ำมากติดต่อกันจนถึงปัจจุบัน (ดัชนีความสามารถทางภาษาอังกฤษ, 2015) ผลคะแนนการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O - NET) พบว่า คะแนนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนทั่วประเทศตั้งแต่ปีการศึกษา 2555 – 2557 มีคะแนนต่ำกว่าเกณฑ์การประเมินที่สถาบันการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติกำหนดไว้ ซึ่งสอดคล้องกับการรายงานผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O - NET) ระดับโรงเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษ ปีการศึกษา 2560 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ๔ พบว่านักเรียนมีคะแนนสูงสุด 82 คะแนน และคะแนนต่ำสุด 12 คะแนน โดยมีคะแนนเฉลี่ย 32.63 คะแนน (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 26 มีนาคม 2561) ซึ่งคะแนนเฉลี่ยนี้นั้นต่ำกว่าเกณฑ์การประเมินที่สถาบัน

ทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติกำหนดไว้ และสอดคล้องกับการรายงานสรุปผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ๔ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 พบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีคะแนนสูงสุด 95 คะแนน และคะแนนต่ำสุด 14 คะแนน โดยมีคะแนนเฉลี่ย 54.5 คะแนน (งานวิชาการโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ๔, 2560) จากการศึกษาสภาพปัญหาดังกล่าวพบว่า การสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเป็นเรื่องที่น่าเบื่อสำหรับผู้เรียน อาจเป็นเพราะว่าผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานในระดับต่ำ ไม่เห็นความสำคัญของการเรียนภาษาอังกฤษ เห็นว่าการเรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ยาก จึงส่งผลต่อการมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ตลอดจนผู้สอนอาจจะใช้วิธีการสอนแบบเดิม คือ ยึดผู้สอนเป็นศูนย์กลาง ไม่มีสื่อการสอน ทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย ด้วยเหตุนี้ครูผู้สอนจึงพัฒนาแบบฝึกทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Part of speech ขึ้น ซึ่งเป็นไวยากรณ์ภาษาอังกฤษพื้นฐานที่นักเรียนควรรู้เพื่อเป็นการส่งเสริมทักษะต่างๆ ให้เกิดขึ้น และยังมีผลดีต่อการพัฒนาการเรียนในระดับสูงต่อไป

แบบฝึกทักษะ เป็นนวัตกรรมที่ช่วยให้ผู้สอนถ่ายทอดเนื้อหาและประสบการณ์ได้ดีและช่วยสร้างความสนใจของนักเรียนต่อสิ่งที่กำลังศึกษา อีกทั้งส่งเสริมการเรียนแบบรายบุคคลให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ตามความสามารถที่เหมาะสมของแต่ละคน นอกจากนี้ชุดแบบฝึกทักษะยังเป็นสื่อทางการศึกษาอย่างหนึ่งที่จะช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้และปฏิบัติจริง ทำให้พัฒนาสติปัญญาความคิดที่เกิดจากการเรียนโดยใช้กระบวนการกลุ่ม โดยมีครูเป็นผู้ช่วยเหลือ คอยชี้แนะและเกิดการเปลี่ยนแปลงการเรียนรู้ของนักเรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จึงสามารถกล่าวได้ว่า ชุดแบบฝึกทักษะมีประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนอย่างมาก เพราะเป็นสื่อการสอนที่ผลิตขึ้นในรูปแบบของสื่อที่จัดเอาไว้เป็นชุดอย่างเป็นระบบ มีความสัมพันธ์กับจุดมุ่งหมายการเรียนรู้ มีสื่อการสอนที่หลากหลาย เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง และช่วยให้ผู้สอนได้รับความสะดวก มีความมั่นใจในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ช่วยให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น (บุญเกื้อ ควรหาเวช, 2542:91)

จากการศึกษาข้อดีของแบบฝึกทักษะ ครูผู้สอนจึงคิดพัฒนาแบบฝึกทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Part of speech สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เพื่อเปรียบเทียบการสอนแบบปกติกับการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะ

สมมติฐานในการวิจัย

1. แบบฝึกทักษะ เรื่อง Part of Speech สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Part of Speech ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้การสอนแบบปกติ

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ๔ ปีการศึกษา 2561 จำนวน 3 ห้อง จำนวน 140 คน
2. กลุ่มตัวอย่างกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ๔ ปีการศึกษา 2561 จำนวน 60 คน กลุ่มทดลอง 30 คน และเป็นกลุ่มตัวอย่าง 30 คน โดยได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling)

ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

การวิจัยในครั้งนี้ดำเนินการทดลองในปีการศึกษา 2561 ใช้เวลา 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมง

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองเป็นเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 โดยผู้วิจัยได้ศึกษาและวิเคราะห์ตามมาตรฐานการเรียนรู้ โดยจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ 6 หน่วยที่ 3 เรื่อง What do we need? ซึ่งมีเนื้อหา ดังนี้

1. Nouns
2. Expression of quantity

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ผู้วิจัยศึกษาเอกสาร ตำรา และทฤษฎีต่าง ๆ เกี่ยวกับการทำวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการสอนและการสร้างเครื่องมือ
2. ดำเนินการเลือกกลุ่มตัวอย่างที่จะใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/5 เป็นกลุ่มทดลอง และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/7 เป็นกลุ่มควบคุม
3. ดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะ แผนการจัดการเรียนรู้โดยการสอนแบบปกติ แบบฝึกทักษะการใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง Part of speech และให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ
4. เริ่มการสอนทั้งกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ใช้เวลาในการทดลอง จำนวน 12 ชั่วโมง ตั้งแต่วันที่ 1 พฤศจิกายน พ.ศ. 2561 – 30 พฤศจิกายน พ.ศ. 2561
5. ทดสอบโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Part of speech ผู้วิจัยทำการทดสอบผู้เรียนทั้ง 2 กลุ่มโดยใช้แบบทดสอบชุดเดียวกัน นำผลคะแนนไปวิเคราะห์เพื่อทดสอบเพื่อทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ t test แบบ Independent Samples
6. ทดสอบสมมติฐานที่ตั้งไว้

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำแบบฝึกทักษะวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Part of speech ที่พัฒนาขึ้นไปทดลองใช้กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แล้วนำคะแนนการทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Part of speech มาหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ โดยใช้สูตร E_1/E_2 เปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80

2. นำคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนมาเปรียบเทียบกับระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม มาวิเคราะห์ผลโดยทดสอบค่า T-Test

ผลการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะ กลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 29.97 และกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 32.07 ค่า t มีค่าเท่ากับ 3.199 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 (Sig. = .001) ซึ่งกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยรูปแบบปกติ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายกลุ่ม

ผลการพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษเรื่อง Part of speech ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีค่าประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด คือ 80/80 พบว่าแบบฝึกเสริมทักษะมีประสิทธิภาพอยู่ที่ 78.00 / 84.75 ซึ่งการทดสอบระหว่างเรียนมีค่าต่ำกว่าเกณฑ์แต่ไม่มากนัก อาจจะเนื่องมาจาก นักเรียนกำลังอยู่ในกระบวนการการศึกษา จึงอาจทำให้นักเรียนสับสนหรือไม่เข้าใจบ้างในบางเนื้อหา และในการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังจากเรียนจบ ซึ่งมีค่าสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะแบบฝึกเสริมทักษะได้พัฒนาขึ้นอย่างเป็นระบบและวิธีการที่เหมาะสม ผู้วิจัยเริ่มจากการวิเคราะห์ปัญหาจากการจัดการเรียนการสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้สอนเองและได้มีการสอบถามปัญหาจากครูในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศถึงปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งพบว่า ส่วนใหญ่คิดว่าปัญหาเกิดจากการที่นักเรียนไม่รู้หน้าที่ของคำต่าง ๆ จึงทำให้เกิดปัญหาในการทำแบบทดสอบไม่ได้ ผู้วิจัยจึงนำประเด็นปัญหานั้นมาแก้ไขเพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่สามารถช่วยพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษให้สูงขึ้น ผู้วิจัยได้ให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินคุณภาพของแบบฝึกทักษะ ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.73 และได้แก้ไขแบบฝึกทักษะตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้แบบฝึกทักษะมีความน่าสนใจ ไม่น่าเบื่อต่อการเรียน เพื่อนำไปใช้กับนักเรียนแล้วเกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Part of speech กลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 29.97 และกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 32.07 ซึ่งกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยรูปแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งอาจเนื่องจากแบบฝึกทักษะได้พัฒนาขึ้นอย่างเป็นระบบและวิธีการที่เหมาะสม

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในด้านการจัดการเรียนรู้ที่อาจเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนรู้ดังนี้

1. ก่อนการใช้แบบฝึกทักษะเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ ครูต้องเตรียมความพร้อมในเรื่องต่าง ๆ เกี่ยวกับบทเรียนให้เรียบร้อยก่อน
2. ขณะดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน ครูต้องมีบทบาทในการให้ความช่วยเหลือ แนะนำหรือยกตัวอย่างเพิ่มเติม และควรยืดหยุ่นเวลาได้ตามความเหมาะสม
3. การเลือกเนื้อหาที่นำมาจัดกิจกรรมในแบบฝึกทักษะ ควรเป็นเรื่องที่อยู่ในความสนใจของนักเรียน เนื้อหาไม่ยากจนเกินไป ควรมีความหลากหลายและเป็นเรื่องที่ทันสมัยและใกล้ตัวกับนักเรียน
4. แบบฝึกทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น สามารถนำไปสอนซ่อมเสริมให้กับนักเรียนที่มีปัญหาในเรื่องการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Part of speech และนักเรียนยังสามารถทำแบบฝึกทักษะได้ด้วยตนเอง เนื่องจากเนื้อหาเป็นการเรียงลำดับและมีคำชี้แจงอธิบายประกอบในเล่ม

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาและพัฒนาแบบฝึกทักษะที่สร้างขึ้นกับกลุ่มเป้าหมายในระดับชั้นอื่น ๆ
2. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะกับการเรียนในรูปแบบอื่น ๆ
3. ควรมีการศึกษาและสร้างแบบฝึกทักษะประกอบสื่ออื่น ๆ เช่น สื่อมัลติมีเดีย เพื่อเป็นการกระตุ้นและสร้างความสนใจของนักเรียนในการเรียนมากขึ้น

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. กรมวิชาการ. *คู่มือพัฒนาสื่อการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ : ครูสภา, 2545.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด. กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *แนวปฏิบัติการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด. จินตนา สุขจรรย์นธ์. (2543). *การเรียนการสอนโครงสร้างไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ บุญเกื้อ ควรหาเวช. (2542). *นวัตกรรมการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : เอสอาร์พรินติ้ง. ปราณี จินนุทธิ (2552, หน้า 32). *ผลการใช้แบบฝึกทักษะคณิตศาสตร์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์และเจตคติทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเคหะประชาสามัคคี จังหวัดนครราชสีมา*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต. สาขาวิชาศึกษาศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาลี รักสุทธี (ม.ป.ป.). *คู่มือการจัดทำสื่อ นวัตกรรมและแผนฯ ประกอบสื่อ นวัตกรรม*. นนทบุรี: เพิ่มทรัพย์การพิมพ์ สารและ

มาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มภาษาต่างประเทศในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ :
 ครูสภา, 2544 สมพร ตอยีปี (2554, หน้า 39). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์สำหรับ
 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเซนต์เทเรซา หนองจอก กรุงเทพฯ. ปริญญาพนธ์ การศึกษา
 มหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัธยมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. สุนันทา สุนทร
 ประเสริฐ (2544 : 2). การผลิตนวัตกรรมการเรียนการสอน การสร้างแบบฝึก. ชัยนาท: ชมรมพัฒนาความรู้
 ด้านระเบียบกฎหมาย. อุบลวรรณ ปรุจวนิชพงษ์ (2551: 86). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ
 โดยใช้กิจกรรมการอ่านให้คล้องสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชินีบูรณะ อำเภอมะนัง จังหวัด
 นครปฐม. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะ
 ภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศิลปากร. Manuel dos Santos. (2558). หนังสือเรียน
 รายวิชาพื้นฐานภาษาอังกฤษ New World 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. พิมพ์ครั้งที่ 1: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช
 จำกัด.